

Men hvis vi går tilbage til eksportsubsidierne, så er vi nødt til i den danske holdning at forholde os til, hvad det er for en virkelighed, der er på europæisk plan, for at få påvirket de andre. Vi kan selvfølgelig godt køre en hård linje og sætte os selv uden for forhandlingerne på EU-plan, men det er meget vigtigt, at vi forholder os til, hvordan virkeligheden er, så vi hele tiden er med ved forhandlingsbordet og forhandler os frem til det resultat, vi gerne vil være med i.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes godt nok, det er stærke sager at skulle høre, at EU's landbrugsstøtte skulle være udtryk for solidaritet med de fattige lande i verden. Det er en særegen blanding af kynisk ondskab og uvidenhed, der kommer til udtryk. Jeg skal ikke kunne afgøre, hvilket forhold mellem de to der er tale om. Alle, der kender bare den mindste smule til sagen, ved, at EU's landbrugsstøtte er til massiv skade for de fattige lande her i verden, og derfor skal jeg bede hr. Thor Gunnar Kofoed om at fortælle, hvorfor eksportstøtten, som er det, der er i centrum af denne her debat, det forhold, at man dumper en overskudsproduktion af landbrugsprodukter på de fattige landes markeder med massive tilskud betalt af de europæiske skatteydere, kunne være til gavn for de fattige lande.

Kl. 17.50

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Hvad angår dumping, så er der støtte til de europæiske priser på alle de markeder, der er uden for EU. De priser, som ulandene kan nyde godt af, er de høje europæiske priser inden for toldmurene, som de kan eksportere til efter en nærmere aftalt kvote, og den nærmere aftalte kvote er i forhold til, hvad EU-landene sælger til disse ulande.

Det er bemærkelsesværdigt, at samtlige de 50 fattigste ulande har bedt om, at disse særlige handelsaftaler med EU fortsætter.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hvad de ikke har bedt om, er, at EU's eksportsubsidier bruges til at dumpe overskudsproduktion på de fattige landes markeder og dermed sætte deres landmænd ud af konkurrencen, ødelægge deres produktion, nedlægge deres farme, sådan at de ikke længere kan klare sig

og bliver arbejdsløse, ikke længere kan betale for deres børns uddannelse, ikke kan betale for lægehjælp, ikke kan betale for noget som helst. Det er der ingen i de fattige lande der har bedt om at vi bliver ved med. Det er en forbrydelse.

Nu siger regeringen, at for at holde op med at begå denne forbrydelse skal vi have indrømmelser på andre områder. Synes hr. Thor Gunnar Kofoed ikke, at det mest naturlige ville være, når man begår en forbrydelse, som EU gør på det her punkt, så at holde op i stedet for at blive betalt for at holde op?

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Nu skal hr. Jørn Jespersen skille tingene lidt ad. Der er mange ting i form af tilskud, fødevarerhøjælp osv., eksportsubsidier og eksportlånemuligheder fra USA, som går til de samme 50 fattigste lande i verden, og de lande er med til at lave det, som hr. Jørn Jespersen taler om. Der er helt klare aftaler mellem EU og de 50 fattigste lande om, hvor meget der kan eksporteres og importeres mellem EU og de lande, og der er ikke noget, der dumper og ødelægger i den grad, som hr. Jørn Jespersen lægger op til her.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Ja tak. Og derefter går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Claus Larsen-Jensen.

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg synes, man skal erindre om, at dette Folketing med et meget, meget stort flertal til forberedelsen af forhandlingerne i WTO også på det her område har lagt en klar linje.

Jeg vil gerne sige, at for Socialdemokraternes vedkommende vil vi have afskaffet de handelsforvridende former for eksportstøtte til landbrugsvarer, herunder også eksportsubsidier. Vi vil også have reformeret de omfattende landbrugsstøtteordninger, ikke bare i EU, men også i USA og andre steder i verden, og det er jo ingen hemmelighed, at vi som parti finder, at den vedtagne reform af EU's landbrugsordninger ikke er vidtgående nok. Derfor vil vi også vedblivende presse på over for de andre EU-lande, vel vidende at det kan være en hård kamp med de lande, som ikke ønsker at skære ned på støtteordningerne.

Når det gælder WTO-forhandlingerne i den såkaldte Doharunde, så er det nødvendigt at have i baghovedet, at ministerrådsmødet i Cancún faktisk brød sammen, fordi der var store